07/10/2020

195 χρόνια “ΦΕΚ”

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Αριθ. 1.-2.
Έτους Δ.

Τιμὴ τῆς Συνδρομῆς.
Ἐτησία, Τάλιρα Δύτσια 6
Ἑξαμηνία 3
Τριμηνία 1 1/2

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 5 ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ 1829.

Ἐξ Αἰγίνης, 5 Ἰανουαρίου.

Ὁ Δόκτωρ Κ. Ι. Γ. Γιαννετὰς, Μέλος τοῦ Πανελληνίου καὶ τῆς Ἀντὶ — Θαλασσίου Διοικητηρίου Ἐπιτροπῆς, ἔλαβε πρωτὶ παρὰ τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου τὴν αἴεσιν ὁλογχρονίου σχολῆς διὰ αἰτιάσεὼς του προστάσεως, καὶ τὴν 29 τοῦ παρελθόντος ἀνεχώρησεν εἰς Κέρκυραν.

ὀχθρὸ μὲ τὸν πασσοφυλακὴν συγκεκριμένην ἀπὸ τὴν 3ην μίραν τοῦ 12ου τεμάχιατος τοῦ πεζικοῦ, ἐν τάγμα τοῦ παρεδόθη τοῦ Δὸν καὶ ἡμέτερος παραδόθειον Κυρκείων, καὶ τὰ πρεσόδλη τὸ Τουρκικὸν στρατόπεδον, ἔπαι ἤθελε διαφῆς.

Τὴν 15 Ὀκτωβρίου ἡ στρατηγὸς Δελλιγγάτου ἐπροχώρησε πρὸς τὸ Κομπόλειον, καὶ παρετήρησε ὅτι τὸ

Τον τελευταίο χρόνο, εν μέσω τη πανδημίας το αρκτικόλεξο ΦΕΚ (Φύλλο της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως) έχει αποτελέσει καθημερινότητα ακόμα και για την εκκλησιαστική ζωή, καθώς ρυθμίζει τα μέτρα που ισχύουν στους ναούς, αλλά και την παρουσία των πιστών σε γάμους, βαπτίσεις και κηδείες.

“Πρόδρομος”του ΦΕΚ ήταν η Γενική Εφημερίς της Ελλάδος.

Κυκλοφόρησε από τις 7 Οκτωβρίου του 1825 μέχρι τις 23 Μαρτίου του 1832. Επί επτά συνεχόμενα έτη κάλυπτε τις ανάγκες της Κυβέρνησης και είναι προδρομικό έντυπο της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως. Οι τόποι έκδοσής του θα είναι διαδοχικά το Ναύπλιο, η Αίγινα, ο Πόρος. Εκδότες του διετέλεσαν οι Θεόκλητος Φαρμακίδης (1825-1827), Γεώργιος Χρυσίδης (1827-1831), Ιωάννης Γαλιάτσας (1831-1832).

Ως επίσημο όργανο δημοσίευε επίσημα έγγραφα και αποφάσεις, κυβερνητικές ανακοινώσεις, τα Πρακτικά του Βουλευτικού. Η ύλη της όμως δεν περιοριζόταν σε αυτή τη θεματολογία. Αποβλέποντας στην ενημέρωση και διαπαιδαγώγηση του αναγνωστικού κοινού, αντλούσε τη θεματολογία της και από έντυπα του εξωτερικού. Οι στόχοι του εντύπου διαγράφονται από τον πρώτο του εκδότη, στην Προκήρυξιν που δημοσιεύει στις 30 Σεπτεμβρίου 1830: απηχώντας τις ιδέες του Διαφωτισμού, προβάλει, με γλώσσα απλή, τις αρχές της ελευθεροτυπίας και το

αγαθό της παιδείας. Κατά τη διάρκεια της διευθύνσεως του Φαρμακίδη, η εφημερίδα θα δημοσιεύσει και άρθρα στηλιτευτικά της κυβερνητικής πολιτικής. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα έξι μήνες μετά την ανάληψη των καθηκόντων του να απομακρυνθεί από το ΄΄Βουλευτικόν΄΄.

Τον Ιούνιο του 1827 η Αντικυβερνητική Επιτροπή διόρισε τον Γεώργιο Χρυσίδη. Στις 18 Ιουνίου 1827 θα δημοσιεύσει κι αυτός ένα κείμενο ΄΄αρχών΄΄ για το πως αντιλαμβανόταν τον ρόλο της εφημερίδας. Κινούμενος στον αντίποδα του προκατόχου του, συμμορφώνεται με την κυβερνητική αντίληψη ΄περί τύπου: περιορισμός της ελεύθερης γνώμης, έλεγχος της κοινής γνώμης.

Ο Χρυσίδης θα παραμείνει στην διεύθυνση του εντύπου μέχρι τον Δεκέμβριο του 1831 αφού θα τον αντικαταστήσει ο Ιωάννης Γαλιάτσας στενός φίλος του Προέδρου της Ελληνικής Κυβερνήσεως Αυγουστίνου Καποδίστρια. Για πρώτη φορά θα καταβάλλεται στον εκδότη και μισθός, «φοίνικαι 200 κατά μήνα».

Με ύλη πολύ φτωχή και «διαποτισμένη από το καποδιστριακό πνεύμα», μετά την πτώση του Αυγουστίνου Καποδίστρια και την επικράτηση των Συνταγματικών , τον Μάρτιο του 1832 θα κλείσει οριστικά για να τη διαδεχθεί η Εθνική Εφημερίς ως επίσημο φύλλο των ελληνικών κυβερνήσεων.

Εθνική Εφημερίς ονομαζόταν η εφημερίδα, επίσημο όργανο της κυβέρνησης της Ελληνικής Πολιτείας που εκδιδόταν από τις 17 Απριλίου 1832 μέχρι το 1833. Ήταν συνέχεια της Γενικής Εφημερίδος της Ελλάδος η οποία εκδιδόταν μέχρι το 1832.

Εκδιδόταν από τον Γεώργιο Χρυσίδη, Εφημεριδογράφο της κυβερνήσεως και Έφορο της Εθνικής Τυπογραφίας στο Ναύπλιο που τότε ήταν έδρα της κυβέρνησης. Στο πρώτο φύλλο αναφέρεται ότι θα εκδιδόταν δυο φορές την εβδομάδα. Συνολικά εκδόθηκαν 70 φύλλα (354 σελίδες).

Επόμενο επίσημο όργανο της κυβέρνησης έγινε η Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, που άρχισε να εκδίδεται στις 16 Φεβρουαρίου 1833, από το Ελληνικό Κράτος και την Αντιβασιλεία του Όθωνα.

Η Εφημερίδα της Κυβερνήσεως αποτελεί το μόνο κατά το Σύνταγμα της Ελλάδας επίσημο και υποχρεωτικά εκδιδόμενο μέσο δημοσιοποίησης των νομικών πράξεων των οργάνων της Ελληνικής Δημοκρατίας, καθώς και των νομικών προσώπων δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου, μέσω της οποίας αποκτούν ισχύ. Η έκδοσή της ξεκίνησε στις 28 Φεβρουαρίου 1833, ενώ από το 2010 και την θέσπιση του Ν.3861/2010, άρθρο 7, προσφέρεται και μέσω της διαδικτυακής ιστοσελίδας του Εθνικού Τυπογραφείου με ελεύθερη πρόσβαση σε όλα τα τεύχη της. Η Εφημερίδα της Κυβερνήσεως εκδίδεται σε φύλλα (Φύλλο της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως,

Φ.Ε.Κ.).[1] Μέχρι το ΦΕΚ 21/Α'/ 21.02.2016 τιτλοφορούταν με τη λόγια μορφή, Εφημερίς της Κυβερνήσεως.
Η Εφημερίς της Κυβερνήσεως ιδρύθηκε με το Βασιλικό Διάταγμα (Β.Δ.) αριθ. 2 της 1 Φεβρουαρίου 1833 (Ι.Η.)/13 Φεβρουαρίου 1833 (Γ.Η.) και αποτελεί μια από τις πρώτες νομοθετικές πρωτοβουλίες της Αντιβασιλείας του Όθωνα. Το εν λόγω Βασιλικό Διάταγμα δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθ. 1 φύλλο της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως (Φ.Ε.Κ.) στις 16/28 Φεβρουαρίου 1833 και ειδικότερα στο άρθρο 1 ανέφερε:

Ἄρθ. 1. Ὅλοι οἱ φέροντες τὴν ἡμετέραν ὑπογραφὴν νόμοι καὶ διατάγματα, ὅλαι αἱ δημοσιότητος χρήζουσαι διατάξεις καὶ διακηρύξεις τῶν ἡμετέρων ὑπουργείων, ἔτι δὲ αἱ περὶ διορισμῶν καὶ προβιβασμῶν εἰς τὰς δημοσίους ὑπηρεσίας, καὶ αἱ περὶ παραιτήσεων εἰδοποιήσεις, θέλουν δημοσιεύεσθαι τοῦ λοιποῦ διὰ μιᾶς ἐπισήμου ἐφημερίδος, ἥτις θέλει φέρει τὸ ὄνομα Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐκδίδεσθαι ὑπὸ τὴν ἐφορίαν τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

— Β.Δ. αρ.2, Φύλλο Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, Αρ.1 16/28 Φεβρουαρίου 1833
Η Εφημερίς της Κυβερνήσεως του Βασιλείου της Ελλάδος μέχρι τις 5 Νοεμβρίου 1834 (αριθ. φύλλου 40), εκδιδόταν στο Ναύπλιο, ενώ από τις 21 Δεκεμβρίου 1834, μετά τη μεταφορά της πρωτεύουσας του νεοσύστατου Ελληνικού κράτους, συνέχισε η έκδοσή της στην Αθήνα, όπου και εξακολουθεί να εκδίδεται από το πρώην Βασιλικό και ήδη Εθνικό Τυπογραφείο αδιαλείπτως, μέχρι σήμερα. Ο επίσημος τίτλος της σήμερα είναι "Εφημερίς της Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας".

Από την πρώτη ημέρα της έκδοσής της στις 16/28 Φεβρουαρίου 1833 και μέχρι τον Ιούνιο του 1835, δηλαδή κατά τη διάρκεια της Αντιβασιλείας, η τότε Εφημερίς της Κυβερνήσεως του Βασιλείου της Ελλάδος εκδιδόταν δίγλωσση. Κάθε σελίδα περιελάμβανε δύο στήλες, η αριστερή στήλη ήταν γραμμένη στην ελληνική και η δεξιά στη γερμανική γλώσσα. Και τα δύο κείμενα είχαν την αυτή ισχύ.